

שקרים פלשתיניים

מאת אמנון רובינשטיין

אירועי לבנון מפריכים רק חלק ממערכת התעמולה הערבית נגד ישראל

המדינה נזכרה בקצרה חלק מ-
הזלחות אלה:
* מכל הפליטים שבעולם, מכל מיליוני הרעבים והסרי הבית באסיה ובאפריקה, נבחרו רק הפליטים הישראליים על ידי האו"ם להיות בניית מחנות תמדיים. אין עוד מקרה דומה שבו נהפך המושג "פליט" לסטטוס יוקרה וברוך כדור לדור — כאלו שיש להם למצב כלכלי — והמוכה את עצמו בעזרת בין לאומית.

המדינה נזכרה אולם נשכחה מ-
דעת הקהל העולמית ועודת גירושם ונישולם של מאות אלפי פליטים יהודיים יוצאי ארצות האיסלם — שם חיו כאזרחים מדרגה שנייה וביניהם היו נתינים לרדיפות. לקיפוח ורילאפליה.

* בחלקים גדולים של דעת הקהל נצטיירו אירוגני החבלה כתגורר בה לכיבוש הישראלי שלאחר מלחמת ששת הימים. רק מעטים יזכרו רים כי לאמתו של דבר, פרצה מלחמה זו — ולפתוח בעקבותיה פעולותיהם של המחבלים וארגוניהם.

* ירדן מצטיירת בתעמולה הבין לאומית כרודנות בדוית המשליטה בכוח הנורע את שלטון המלוכה על פלשתינאים מדוכאים. העובדות הן, כמובן, הפוכות: פלשתינאים ננטלים חלק פעיל בכל מגורי המימשל והן ככללה בירדן. אין שום סימנים ליכור או אף למקורות רבה בקרב הישראליים תלשבי גדה המזרחית. אדרבה, יש אותות מובהקים לשגשוג ולשלוה שם.

* "המהפכה הפלשתינית" — כן תוארה הנלעג — מצטיירת לאיפסו כגורם מתקדם, המתייצב כנגד ה

משטרים הפיאודליים והרקובים הישראליים במדינות ערב. האמת היא, כמובן, כי האירוגים הפלשתיניים נתמכים על ידי הגורמים הדתיים הישראליים והפיאודליים ביותר בעולם. המהפכה הפלשתינית — אלא אם כן חטיפת בני ירושם היא סימן לקידום מה — יש בה מידה גדושה של פאשיזם. את יסודותיהם הרעיוניים בחר לו אירוגני החבלה המופתזי הירדן שלמו — אישיסודו של אדולף היטלר.

* כמובן, להמשך בקטלוג השקרים הפלשתיניים. אפשר, למי לחשוף את השקר המציג כמה מנציגי אש"ף כתאבייטלום עם ישראל. כך, למשל, הוצג סידר האמני — נציג אש"ף בלונדון — כגורם מתון הנוכח להשלים עם ישראל, וזאת בזכות כמה דברים מעורפלים ובלתי ימחיבים שכתב למערכות עיתונים באנגליה. העובדה שמתון מקצועי זה לא נקרא בחזרה לביירות, נתפרשה לרבים כהוכחה ניצחת לייקומו של אגף באש"ף המוכן להשיג למה עם ישראל. והנה, מספר לנו גות' בלונדון, כי אותו מתון מופלג סירב להשתתף בתכנית רדיו במשדו תף עם עתונאי ישראל, ואף השיג מיע בפניו דברים מקובלים בסגנון של "לעולם לא הבהה נישאג"ן

(ידיעות אחרונות, 6.7.76). אך מי כל השקרים הפלשתיניים, אין לדך שקר גדול ומוחץ מזה החובש הקמת מדינה פלשתינית נפרדת בגדה הישראליית. תביעה זו באה בשמה של מערבית.

לבווא להסכם עם דמשק; ואם יזדהו איתם תנאים גם לגבי ישראל. אש"ף

הזכות להתגדרה עצמית של עם פלשתיני ולתביעה כזו אסור, ואין גם טעם להתנגד. התעמולה של ממשלת ישראל מהנושא הפלשתינאי ור חוסר-המענה שלנו לאומנות הגוררת ברת בקרב הציבור הפלשתיני שיראה את מערכת התעמולה הערבית. אך אם מדובר בזכותו של העם הישראלי להגדרה עצמית, קשה להיבין מדוע צריכה זו לחול רק על אותו חלק בעם הפלשתיני הנושג מערב לירדן. ומה בדבר הפלשתינאים תושבי הגדה המזרחית שהם רוב בממלכת ירדן? מדוע אין הם זכאים להתגדרה עצמית? במה נגרע חלקם מחלק אחרים וזוהיה שמי עבר לנרד? מי שמדבר בשמה של זכות מיסרית אינו יכול ליצור אפיזודה מסוג זה. מי שיוצר אפליה כי זאת, מחשיד את עצמו: בשמה של זכות בלתי-מעוררת, הוא רוצה לייצור שני סוגים של פלשתינאים: סוג א' וסוג ב'. מי שטוען כי לערביי שכם מגיעה זכות לעצמאות לאומית פלשתינית ואילו לישראליי צפון ירדן, לא — כופר בי יסוד שעליו הוא משתית את טיעונו, במשול מה צריך לקום גבול מדיני בין שני חלקי הקהילה הפלשתינית. אם לא לשם פגיעה בישראל? אמור מעתה: זכות התגדרה העצמית הישראליה לערבים היושבים משני צדי הירדן — קרא להם ירדנים, קרא להם ערבים, קרא להם פלשתינאים, היא אחת ויחידה: הזכות מגיעה, אפוא, אצלו מטעמים שאין להם כל קשר לביטחון ישראל. לשם הקרבי הישראלי ערביי הירדן, ולא לאזו שהיא מדינה פלשתינית שלישית.

הזכות להתגדרה עצמית של עם פלשתיני ולתביעה כזו אסור, ואין גם טעם להתנגד. התעמולה של ממשלת ישראל מהנושא הפלשתינאי ור חוסר-המענה שלנו לאומנות הגוררת ברת בקרב הציבור הפלשתיני שיראה את מערכת התעמולה הערבית. אך אם מדובר בזכותו של העם הישראלי להגדרה עצמית, קשה להיבין מדוע צריכה זו לחול רק על אותו חלק בעם הפלשתיני הנושג מערב לירדן. ומה בדבר הפלשתינאים תושבי הגדה המזרחית שהם רוב בממלכת ירדן? מדוע אין הם זכאים להתגדרה עצמית? במה נגרע חלקם מחלק אחרים וזוהיה שמי עבר לנרד? מי שמדבר בשמה של זכות מיסרית אינו יכול ליצור אפזודה מסוג זה. מי שיוצר אפליה כי זאת, מחשיד את עצמו: בשמה של זכות בלתי-מעוררת, הוא רוצה לייצור שני סוגים של פלשתינאים: סוג א' וסוג ב'. מי שטוען כי לערביי שכם מגיעה זכות לעצמאות לאומית פלשתינית ואילו לישראליי צפון ירדן, לא — כופר בי יסוד שעליו הוא משתית את טיעונו, במשול מה צריך לקום גבול מדיני בין שני חלקי הקהילה הפלשתינית. אם לא לשם פגיעה בישראל? אמור מעתה: זכות התגדרה העצמית הישראליה לערבים היושבים משני צדי הירדן — קרא להם ירדנים, קרא להם ערבים, קרא להם פלשתינאים, היא אחת ויחידה: הזכות מגיעה, אפוא, אצלו מטעמים שאין להם כל קשר לביטחון ישראל. לשם הקרבי הישראלי ערביי הירדן, ולא לאזו שהיא מדינה פלשתינית שלישית.

טיעון זה נגד השקר הפלשתינאי הישראלי מתחוק גם בשיקולי ביטחונה של ישראל, שהם לנו בגדר צו מוסרי. על כך — בפעם אחרת.

— כלפי תיך וכלפי פנים. אך בי יסופי של דבר הממשלה לא קיימה דיון על התפקעות בגלל כשם ש טולידני לא ידע להביאה לדיון כי ראוי בנושא ערביי ישראל בכללה לאחר שהעניין הינוע בלשכתו של רבין הודיע של האיצר לממשלה על התפקעות והממשלה, רשמית בפניה את הודעתו.

רק אחרי יום האדמה, אחרי טרור הדמים שטולם והעוועו שעבר על הציבור כולו, התסורו הממשלה ור גיפיים פוליטיים אחרים, במידה מי סיימת. אך כבר היום אפשר להיגיד כי היתה זאת התעוררות ומנית בלבד. יום האדמה הילך ומתרחק, הרחוקת בכפרים ערביים הולכת ורנגיעת ואילו הגיפיים הפוליטיים הן אחראים — ועם גם הציבור כולו — התרים בהדרגה לשלחת האוי לימפית ולהתעלמת מהבעיה.

מטטיסטיקות כסם מרגיני

בכנס הנרחב היחיד — בבית ברל בתודש שעבר — שאותו הקדשה מפלגת העבודה לבעיית ערביי ישראלי, דיברו הדיבריים הראשיים, יצי חק רבין וטימפון פיס, בהרחבה על שיפור מצבם הכללי של ערביי ישראל. יש להניח כי המיניציאום הסטטיסטיים אותם הביא ראש המטטיסטיקה בכנס מדוייקים: עם קום המדינה למדו בציבור הערבי 32.5 אחוז מבני גיל הלומדים והיום — 92 אחוז, וזה לעומת 60 אחוז בירדן, 40 אחוז במצרים ו20 אחוז בעיר ראק. ב"48 עבדו בחקלאית ערבית שלוש מכוניות הקלאיית ואילו היום 1700 מכוניות. התמיתה של תינוקות בין ערביי ישראל היא 37 ל1,000, לעומת 49 במרוק ו116 במצרים. אבל לסטטיסטיקה יש תכונות שדי גות ומשוררת. בדרך כלל היא משד משת באמנה את הירובים להתבסס עליה ונותנת להם הימר לחיזוק דעי תם, במיוחד אם לא נכנסים לפרי טים.

לסטטיסטיקה יש עוד תכונה אחת — מסיכנת הפעם. משתמשים בה ליחזוק דעות טוחות לא רק לשילי טון, אלא גם לרוב רוטו של הציבור. היא מספיעה כסם מרגיע רי

דעתו לטטיס